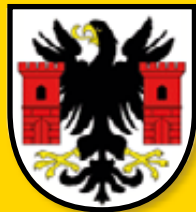

léto 2023

HLAS LUBENECKA

LÉTO JE TADY

**OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM
22/23 V MŠ I ZŠ**

NOC SVĚTEL V LIBYNI 22.7.

VAVŘINECKÁ POUŤ 5.8.

**SKVĚLÉ ÚSPĚCHY MLADÝCH
HASIČEK**

REPORTÁŽE Z MNOHA AKCÍ

Obsah

Zpravodajství z obce	3
Školství	4
Kultura a historie	15
Hasiči a sport	26

Foto: Jana Michalcová, foto na titulní straně: Jana Michalcová

Hlas Lubenecka vychází jednou za 3 měsíce v počtu 300 ks. Vydání tohoto časopisu je povoleno Ministerstvem kultury a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 17184.

Redakční rada: Mgr. Jana Michalcová, Jiří Chaloupecký, Mgr. Marcela Svejkovská, Milan Fejřárek

Kontakt: lubenec@email.cz nebo jana.lubenec@seznam.cz

Vážení spoluobčané,

začíná léto, čas odpočinku, prázdnin a dovolených. Je to také příchod suššího období, které musíme využít k dokončení revitalizace Malého rybníka a Struhařského potoka od železničního mostu až k Velkému rybníku. Součástí této akce je také přestavba obou mostků mezi rybníky. Práce provádí firma Šilhánek a syn, a.s.

Na stavbě ve škole finišuje firma Podhola – stavební firma s.r.o., zde by měla v půlce září proběhnout kolaudace nového objektu.

V obecních panelácích plánujeme provést v podzimních měsících výměnu vodoměrů ve všech bytech. Stávající vodoměry jsou v bytech pět let, a to je přesně doba, kdy končí jejich životnost a musí dojít k výměně. V současné době také probíhá výběrové řízení na dodavatele plynu pro obecní kotelny na následující topnou sezonu.

V jarních měsících bylo uskutečněno několik kulturních a sportovních akcí za hojně účasti občanů z naší obce, ale i z okolí. Já bych chtěl vyslovit poděkování všem, kteří se podíleli na organizaci i průběhu akcí. Současně také děkuji občanům za účast, kterou přispěli k vytvoření dobré zábavy pro všechny.

V současné době jsou v plném proudu přípravy na Vavříneckou pouť, která se bude konat 5. srpna 2023. S producentem především zajišťujeme smlouvy s účinkujícími a technické požadavky pro zajištění produkce kapel. Na pouti by se měli představit: dechová hudba Kralovanka, Kamélie, Pavel Callta, Milan Peroutka se skupinou Perutě a na večerní taneční zábavě zahraje kapela H3K.

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám na závěr popřát příjemné prožití prázdnin a dovolených. Věřím, že se společně setkáme na Vavřínecké pouti v srpnu.

Jiří Chaloupecký

Zprávy z ŘSD - výstavba R6:

1. Hořovičky ve výstavbě
2. Hořesedly ve výstavbě
3. Krupá ve výstavbě
4. Lubenec – Petrohrad
 - Provedeno mimo lesní kácení porostů
 - Proveden archeologický průzkum
 - Jsou dokončovány výkupy pozemků
 - V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele stavby. Výstavba by měla být zahájena na konci roku 2023

Prázdniny

„Ahoj kluci, ahoj holky, ahoj paní učitelky, ahoj školko, já se loučím, věřte tomu, už jsem velký.“

Věřte tomu, v tomto školním roce se loučíme se třinácti předškoláky.

Ale s ohlednutím můžeme říct, že jsme si to ve školce pořádně užili. Po dobu celého roku jsme se mohli těšit z divadélek, z branných her, navštívili nás čerti, čekalo nás i pár dárečků pod stromečkem. Probíhaly kroužky logopedie, jóga, první pomoc, angličtina, Děti na startu nebo šikovné ručičky. Uklidili jsme kousek Lubence, navštívili jsme významné budovy obce jako je OÚ, hasičárna, kostel, knihovna,... Vyrázili jsme na výlet a pozvali jsme okolní školky na Orientační běh.

V září přivítáme ve školce 14 nových dětí, a pokud vše proběhne tak, jak má, navýšíme kapacitu školky na 72 dětí a budeme moct vyhovět i těm, které jsme kvůli naplnění kapacity nemohli přijmout.

Přejeme všem krásné prázdniny, pohodu a dostatek odpočinku.

Tereza Vopatová

2022-2023

Je červen, další školní rok se chýlí k svému závěru, děti se těší na letní prázdniny a poslušné zážitky v jejich průběhu. I dospělí s radostí očekávají svoji zaslouženou dovolenou. Abychom se všichni mohli těšit z dnů volna strávených kdekoli, ale hlavně s těmi, které máme rádi, bez obav a s potěšením, měl by fungovat jistý celospolečenský řád, který bude garantovat vzájemnou pohodu. Aby to tak mohlo být v každé správně fungující společnosti, je zapotřebí zmíněný řád, pravidla. Např. pravidla slušného chování, úcta ke starším apod. Bohužel jsou i takoví žáci, kteří taková pravidla vědomě porušují. V rámci školy je možné zjednat nápravu v úzké spolupráci rodiny a školy. V běžném životě bude řešení složitější. O to více mne mrzí, že tyto principy nerespektují také mimo areál školy - nepořádek okolo kabinek TJ Spartak, na hřišti, poškozování hracích prvků na dětském hřišti či dokon-

ce v MŠ. Je spousta krásných a také drahých věcí, které pro ně někdo koupil, zajistil a teď se má dívat na to, že je někdo ničí? Jen proto, že někdo nechce respektovat pravidla slušného chování?

Vždyť pozdravit, poděkovat, být ohleduplný..., by mělo být samozřejmostí každého jedince. Říkám si, kde jsou ta naše zlatíčka...? Asi bychom měli tyto principy oprášit a řídit se jimi i my všichni dospělí, a zejména chtít jejich dodržování po našich dětech, protože v nich je budoucnost jejich i naše vlastní.

To, že udělá chybu jedinec, je součástí života, a pokud ji chce napravit a poučit se z ní, a hlavně ji neopakovat, měl by tu možnost dostat, jestli to jen trochu jde. Většinu takových chyb v běžném životě lze vyřešit a napravit. Chyby institucí bohužel takto zvládnout nelze. České školství bývalo unikátní (tím však netvrdím, že nemělo nedostatky). Podle mého názoru se školství dostalo až k dnešnímu „modelu“, a to díky zásadním, nesystémovým chybám a nařízením, které ministerstvo aplikuje. Zmíním dvě poslední – jedním je plošné zavedení inkluze a nyní ještě plánovaná úsporná opatření. V tuto chvíli poslední informace, která se týká školství, je taková, že by MŠMT mělo každoročně uspořít cca alespoň 2 miliardy korun. „Sebere“ tedy školám nemalou část financí na pomůcky pro žáky (již 2. rok) a současně jim nějakou menší částku přidělí pouze na nákup IT techniky. Nelíbí se mi to, ale ve spolupráci se zřizovatelem a týmem spolupracovníků lze taková úsporná opatření po nějakou dobu zvládnout. Pravděpodobně jste také zaregistrovali z médií, jaké další kroky ministerstvo realizuje – např. snížení počtu zaměstnanců. Aktuálně asistentů pedagoga a pokud by prošel návrh na zvýšení přímé práce učitelů, došlo by i na snížení počtu učitelů. A tyto nepopulární kroky musí udělat ředitelé škol, protože nebudou mít finanční prostředky na platy pro všechny stávající asistenty. Jediné, co jsem pro „svoje“ asistenty pedagoga mohla udělat, že jsem jim tuto informaci dala v předstihu, aby si mohli najít adekvátní práci, protože i oni mají rodiny. Takže již v tuto chvíli vím, že v příštím školním roce přijdu cca o 3 asistenty, kterým z uvedených důvodů nemohu prodloužit pracovní smlouvu. Jak si představují úředníci další fungování inkluze...? Nechají na škole jednoho nebo dva asistenty pedagoga? To poznáme na základě jejich konkrétního nařízení.

Dovolte mi, abych zde veřejně poděkovala všem asistentům, kteří pracují na naší škole za to, jak přistupují k této nelehké práci, s jakým nasazením a pracovitostí ji realizují. Vážím si každého z nich a mrzí mne profesně i lidsky, že jsem nucena realizovat takové kroky.

Ministerstvo by mělo začít zeštíhlování zejména u sebe a pak teprve koncepčně a logicky hledat úspory i jinde. Jako největší pochybení vnímám zrušení toho, co je plně funkční, praktické a je v souladu s českou tradicí a historií.

Tak tohle je můj „zestručněný“ ředitelský úhel pohledu na některé situace školního roku 2022/23. Tohle je však pouze část, která je méně veselá. Proběhla ale velká část roku s úsmě-

vem na tváři, s radostí z velikých úspěchů našich žáků – Vašich dětí. Letos proběhla celá řada aktivit a mnohé z nich s nemalým úspěchem. Nerada bych na některé zapomněla, zmíním tedy pouze jednu novinku. Požádala jsem kolegy o pomoc s realizací zážitkového týdne pro všechny naše žáky. V průběhu jednoho týdne bylo doplněno vzdělávání netradičním způsobem – v pondělí sférickým kinem s promítáním o podmořském světě pro 1. stupeň, pro 2. stupeň promítání o vesmíru či korálových útesech, v úterý proběhl již druhým rokem napříč celou školou Den vědy, v pátek Den dílen. Den vědy proběhl v duchu zajímavých pokusů jak na ukázkou, tak na „vlastní“ kůži – pochopitelně podle věku účastníků. Den dílen letos nahradil loňskou výrobu celoškolního hmyzího domečku jednotlivými garážovými prostory, kde se účastníci mohli podívat na modely motocyklů a připomenout si nebo se naučit opravit některé závady jízdního kola. Nezapomněla jsem ani na středu, což byl trošku klidnější den s možností prohlídky výstavy Vandy Palickové z 9. třídy a její úžasné sbírky zajímavých motýlů a dalších zástupců z řad hmyzu. A čtvrteční Den dětí? I ten byl ve znamení nových informací – prevence ve vztahu k pyrotechnice a pak sportování či jiné aktivity s třídními učiteli. Tolik krátká zmínka o jednom netradičním týdnu v červnu. Ale jak jsem již uvedla, aktivit byla celá řada. Chcete vědět, co mám na mysli? Ochutnejte z naší nabídky příspěvků.

Celému kolektivu děkuji za celoroční spolupráci, a nejen jim přeji krásné léto.

Ing. Mgr. Romana Klimentová
ředitelka školy

Den vědy – foto: J. Michalčová

Soutěž ve čtení a přednesu

Při čtení knížek tvoříme svou vlastní fantazii. Kdo nečte, připraví se o celou jednu dimenzi, o celý neuvěřitelný svět. „Čtení je pro mysl to, co pro tělo cvičení,“ napsal už před dvěma sty lety anglický spisovatel Joseph Addison a měl rozhodně pravdu. Čtení je prostě úžasná, báječná a nenahraditelná věc. Nejen pro to jsme se rozhodli uspořádat v naší škole v Lubenci soutěž ve čtení a přednesu, a to právě v březnu, měsíci knihy.

Patronem a organizátorem soutěže se stali žákyně a žáci devátého ročníku. Pozvali do své třídy tři nejlepší čtenáře z obou prvních tříd a také 2. – 5. třídy, aby představili své knížky a přečetli před ostatními dvouminutový úryvek. Děti, které byly vybrány v třídních kolech svými spolužáky a spolužačkami, a také svými učitelkami, pak před porotou předvedly své čtenářské dovednosti. Devátáci, členové poroty, pečlivě posoudili přednes, plynulost a další kritéria, odměnili „nejlepší“, ale především všechny čtenáře pochválili za skvělý výkon. Vítěz za každou třídu pak také obdržel od paní ředitelky knížku.

Celé čtenářské dopoledne se nám všem líbilo a věříme, že se nám povedlo založit novou, pěknou tradici.

Text a foto: Jana Michalcová

Beseda s redaktorem – čtenářství v naší škole

Dne 23. března navštívil Masarykovu základní školu v Lubenci pan Zdeněk Trnka. Redaktor zpravodajství z Českého rozhlasu besedoval s žáky 3. a 4. třídy. Pro děti si připravil zajímavé povídání o své práci, doprovázené fotografiemi. Pan Trnka se od dětí na oplátku dozvěděl, jaké mají oblíbené autory a kde si půjčují knihy. Velice se mu líbily čtenářské projekty na škole – knížka pohádek od žáků 4. třídy, čtenářské soutěže i putovní čtenářský deník. Bylo to příjemně strávené dopoledne pro všechny zúčastněné a my tímto děkujeme za milou návštěvu.

Lucie Procházková

Šestáci hráli divadlo

Příběh o tom, jak pohádkové bytosti z lesa a vody zachraňují planetu před lidmi sehráli žáci a žákyně ze šesté třídy. Pohádku Živá voda napsala a režiovala Jana Michalcová. Díky za pomoc AP Vlastě Dolíhalové a také rodičům za pomoc s kostýmy a podporu.

Foto: Lucie Kuchárová, text: Jana Michalcová

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

20. dubna 2023 se na naší škole konal zápis do první třídy. Budoucí prvňáčky a jejich rodiče přivítaly paní učitelky 1. stupně se staršími žáky a žákyněmi. Předškoláčci procházeli třídami a předvedli své dovednosti, soustředěnost, pozornost, pohotovost a zručnost. Jejich úkolem bylo nakreslit obrázek, zavázat kličku. Mnozí zpívali písničku nebo řekli krátkou básničku. Paní učitelky posuzovaly školní zralost jednotlivých dětí, poznávání barev a geometrických útvarů, počítání, jazykovou vybavenost se správnou výslovností, správné držení tužky. Za splnění úkolů dostaly děti od paní ředitelky rozhodnutí o přijetí a malé dárky, které vyrobili žáci školy.

Na všechny děti se moc těšíme a všem budoucím prvňáčkům i jejich rodičům přejeme šťastný start do další životní etapy, naplněné pohodou a spokojeností.

Informace o přijetí budou zveřejněné na webových stránkách školy.

Den s dopravní výchovou

Ve čtvrtek 27. dubna se na naší Masarykově základní škole v Lubenci konal Den dopravní výchovy. Pořádali ho žáci deváté třídy pro své spolužáky z prvního stupně. Kluci z devítky nalajnovali trasu pro jízdu zručnosti a dívky si nachystaly čtyři stanoviště s úkoly o dopravních značkách, správné výbavě kola a cyklisty, o chování na silnici a o ošetření zranění způsobených pádem z kola.

„Bylo to fajn, užili jsme si to. A taky jsme nemuseli být ve třídě,“ řekla Natálie Lohošová z 9. třídy.

Děti přijely na kole, koloběžce nebo kolečkových bruslích. Projely si trasu označenou na asfaltové ploše lajnovačkou a křídami. Pak plnily úkoly, a nakonec získaly dokonce i „průkaz cyklisty“, kde bylo jejich jméno a důkaz, že prošly všemi stanovišti. „Bylo to super, nejvíc ta jízda,“ shodli se prvňáci.

Michaela Vassová, 9. třída

Foto: Jana Michalčová

DEN VODY V LUBENCI

V rámci enviromentální výchovy na naší Masarykově základní škole v Lubenci proběhl po dlouhé odmlce DEN VODY.

Pro žáky z 1. – 6. třídy byl vytvořen zábavný a zároveň poučný program. Žáci ze sedmého ročníku od září studovali a zkoumali prameny Anna Quelle, Rosa Quelle a jejich blízké okolí. V rámci předmětu Putování regionem se zaměřili na faunu, floru i historii tohoto nádherného místa. Prováděli měření průtoku vody v pramenech i v přilehlém potůčku.

Z něho pak vytvořili graf. Své získané informace pak předali ostatním žákům školy přímo na místě činu.

Příroda nás mile všechny obdařila – na potoce se objevil, po dlouhé době, mlok skvrnitý a všem se ukázal v celé své kráse. Také počasí se velmi vydařilo. Zkrátka – vesmír přeje dobrým a smysluplným věcem.

Další program připravil DiS Josef Hájek – lesní pedagog. Na praktických ukázkách velice pěkně vysvětlil dětem pojem voda v krajině. Jeho zábavné, poučné a hravé vysvětlení tématu bylo úžasné. Děti byly nadšené a výklad je opravdu moc bavil. Děkuji tímto panu Hájkovi za spolupráci.

Na závěr několik zajímavostí:

- Člověk, stejně jako naše planeta Země, je ze 70 % tvořen vodou.
- Pokud by veškeré zásoby vody na Zemi představovaly čtyřlitrový kbelík vody, pak by se pitná voda, kterou využívá lidská populace, vešla do jedné polévkové lžice.
- Z protékajícího WC může protéct až 2000 l/den.
- Ve svém stoletém cyklu stráví jedna molekula vody 98 let v oceánu, 20 měsíců v pevném skupenství, 2 týdny v jezerech nebo řekách a týden v atmosféře.

Vlasta Dolíhalová

Dívky z Lubence v celostátním kole

V soutěži Česko se hýbe, kategorie tanec, se dívky z Lubence probojovaly výš a výš, až nakonec získaly 6. místo v celostátním kole. Moc gratulujeme. Jak jsou šikovné, jste mohli vidět i během předtančení na Obecním a Sportovním plese. Taneční skupinu TSU vede Lenka Šponarová a Martin Šašek, choreografii tvoří Nikola Zukalová a Eliška Kupčková.

Text a foto: Jana Michalcová

Družina má talent

V pátek 12.5. se uskutečnil již třetí ročník talentové soutěže s názvem „Družina má talent“. Přihlásilo se sedmnáct soutěžících, nakonec vzhledem k nemocem, které trápí v současnosti naši školu, vystoupilo devět soutěžících, ať jako jednotlivci nebo taneční skupiny. Naši soutěži nechyběla samozřejmě ani odborná porota. Jako předseda poroty se nám představila Lucie Kuchárová a další dvě porotcovská křesla obsadily Renáta Langová a Ale-na Vodičková-Vargová.

Soutěž byla rozdělena do dvou kategorií: I. kategorie - soutěžící ve věku 6 - 7 let, a II. kategorie - 8-12 let. Soutěž zahájily sestry Pospíšilovy, které se rozhodly porotě ukázat svůj umělecký talent malbou obrázku. A pak již odpoledne pokračovalo v tanečním duchu, kdy se nám předvedlo několik tanečních skupin. Dalším soutěžícím byl jediný muž v naší soutěži, Kája Vodvářka, s driblinkem. Poslední vystoupení předvedla Adélka Čuboňová se sólovým zpěvem a tři odvážné sólo tanečnice Simonka Kondelíková, Charlotka Nastoupilová a Julča Chaloupecká, která nadchla porotu a získala nejvyšší počet bodů a stala se svým tancem na skladbu Yhoda od skupiny Mirai absolutním vítězem třetího ročníku soutěže Družina má talent.

Po vystoupení čekalo všechny účinkující vyhlášení výsledků. Porota pečlivě sečetla všechny hlasy a vyhlásila vítěze jednotlivých kategorií, na které již čekala medaile, a na absolutního vítěze pohár třetího ročníku talentu, který předala paní ředitelka jako náš vzácný host. Podle ohlasů se odpoledne vyvedlo, líbilo se jak divákům, tak vystupujícím i porotě. A již nyní se všichni těšíme na další ročník.

Eva Boudová

Tabulka vítězů:

mladší kategorie

1. místo a absolutní vítěz

Julie Chaloupecká

2. místo

Viktorie a Adéla Pospíšilovy

3. místo

Simona Kondelíková

starší kategorie

1. místo

Adéla Čuboňová

2. místo

Charlota Nastoupilová

3. místo

Barbora Hebertová a Lucie Janouškovcová

Loučíme se s deváťáky

Foto: Jana Michalcová

Den Země

Poděkování koordinátorce EVO Vlastě Dolíhalové, Ing. J. Rážovi, panu školníkovi V. Kroupovi, paní Micevové a velký dík patří také Mirce Lovečkové a jejímu synovi Matějovi z klubu lukostřelby v Bochově, ale také devěťákům.

Kulturní akce: podzim – zima 2023

22. 7. NOC SVĚTEL – kostel sv. Jiljí – Cello boys a sopránistka Eva Hartová (blíže na pozvánce a plakátech)

5. 8. Vavřínecká pouť (blíže na zadní straně Hlasu a na plakátech)

12. 8. (16 h) Kočovné divadlo v kostele sv. Jiljí v Libyni u Lubence

Říkání o staré dámě aneb Kam čert nemůže, nastrčí návštěvu

Pohádka o chudém městě, kterému nepomohla kupa peněz, o obětech pro kolektiv a mladické nerozvážnosti. Pro malé i velké. Dürrenmatta ze Švýcar přiváží kočovná divadelní společnost Schovejte slepice.

Vstupné dobrovolné

1. 9. Rozloučení s prázdninami retro diskotékou (DJ Petr Zukal) – KD

16. 9. 30. výročí firmy Sklo art – zakončení fotografické soutěže, Den otevřených dveří, bohatý program (blíže na pozvánce a plakátech)

30. 9. Václavská zábava – srdečně zvou lubenečtí hasiči

13. 10. lubenecký blešák v KD (16-18 h)

Říjen – Na stojáka – Karl Hynek, Adéla Elbel, Dominik Heřman Lev (datum bude upřesněno na plakátech)

Listopad – Zájezd divadlo Most (datum bude upřesněno podle programu divadla)

3. 12. Rozsvěcení vánočního stromečku + Mikuláš

16. 12. Vánoční koncert pěveckého sboru Egeria v lubeneckém kostele

Spolek Za záchranu kostela sv. Jiljí, z.s., srdečně zve

22.7. od 21:00 NOC SVĚTEL

Kostel sv. Jiljí, Libyně u Lubence

PROGRAM

klasické, muzikálové, filmové a pop rock skladby
Fantom Opery, Bídníci, Bohemian Rhapsody a další

Dobrovolné vstupné

Info, rezervace: tel. 603 818 185
skloart@skoart.cz | www.skoart.cz

Akce se koná s podporou Ústeckého kraje a obce Lubenec

EVA
HARTOVÁ

zpěv

The CELLO
Boys

30^{LET} SKLOART

16. 9. 2023

**OSLAVUJEME VÝROČÍ EXISTENCE FIRMY A SPOLKU
V LUBENCI V AREÁLU FIRMY SKLOART**

10:30 Vyhodnocení fotografické soutěže
na téma: Krajem modré chryzantémy
a křest knihy 30 let s vitráží.

11:00 TanaTex
Módní přehlídka
Táňa Kubešové

13:00 Leicht Family - Míša Leicht
zahraje se svou rodinou kapelou.
Dlouholetý člen buessgrasové kapely
COP a FOREHAND

CELÝ DEN

Interaktivní dílničky
pro děti i dospělé,
prohlídky výrobních prostor,
prodej produktů
regionálních značek,
k dispozici občerstvení,
skákací hrad pro děti

17:00 Pavlíková Markéta
Varhaní koncert
z cyklu Českého
varhaního festivalu.
Odehraje se v Lu-
beneckém kostele.

15^{LET} ZA ZÁCHRANU KOSTELA SV. JILJÍ

Tel.: 603 81 81 85

<https://vitraze.skloart.cz/>

Malá fotoreportáž Lucie Kuchárové – dětský karneval a pálení čarodějnic

FEJETON na téma: Není apríl jako „apríl“...

Datum apríla je již za námi, ale snad pár slov na toto téma neuškodí. Možná s ohledem na svůj seniorský věk ztrácím kontakt s realitou, co se nyní aprílu týká - nevím, jak je tomu dnes, ale za mého dětství a mládí jsme se na datum 1. 4. těšili a vymýšleli různé taškařice, jak vyvést své známé na apríla - ať už naše vrstevníky, tak i starší generaci. Existuje ještě něco takového dnes?

Já osobně mám ráda humor, kdy udělám sama ze sebe troubu a bavím se tím, jak protistrana zapochybuje o mém zdravém rozumu. Tj. předstírám vlastní naivitu, což na legraci přidá a hříchu nečiní. A nemusí jít vždy o den aprílový.

Např. jeli jsme autem na týdenní dovolenou na Slovensko: já, manžel + naši známí též manželé On Pepa, Ona Jana. Pánové seděli vpředu, my ženy na zadních sedadlech.

Klábosili jsme, cesta s občasnými přestávkami na občerstvení ubíhala. Počasí skvělé. Paráda! Přejíždíme hranice do Slovenska - Pepa, vedoucí autodopravy v jednom velkém podniku, nostalgicky vzpomíná a pochlubí se: „Na Slovensko jsem se něco najezdil, taky jsem vezl domů pět aut najednou.“

Ha !! Situace jako stvořená pro mne! Předstírám naivitu a ptám se: „Prosím tě, jak jsi to dělal ? ?? To jsi vždy jedním autem popojel, zastavil, běžel pro další a další a popojel a to až do Čech ? ?“ Pepa (trochu rozhořčeně), „To neééé !! To dá přeci rozum- to jsme jeli osobními auty plnými chlapů a zpět každý řídil jedno auto.“

Načež jeho žena Jana (okamžitě pochopila moji strategii a napojila se) – „Jo, tak takhle je to tedy, Pepo. Já jsem si vždycky myslela, když jsi řekl, že jedeš pro více aut, že jsi je pěkně všechny naskládal na sebe na korbu toho jednoho auta.“ Pepa si jenom povzdechl: „Bože ženský, vy jste snad padlý na hlavu!“

Tak tato invektiva vůči nám, nás ženy, vůbec, ale vůbec neurazila. Potutelně jsme se usmály, naše předstíraná naivita padla na úrodnou půdu, co si přát víc, že?

Dovolená byla fajn a o obdobné dialogy nebyla nouze. Až jednoho dne Pepa si pozdechne a říká mému muži: „S těmi ženskými už to není možný, my si snad budeme muset najít jiný ženský“. Hned jsme se chopily iniciativy a nabídly pánům zajištění administrativní stránky věci, páč víme, že mužští na psaní moc nejsou. Pro začátek stačí inzerát, pak se uvidí. Stačí nám říci požadavky a značku inzerátu a my vše další již zařídíme. Ale o tom snad až příště – přeci s úsměvem jde všechno líp!

Zdraví Vás J. Jiráková

Tradiční POCHOD OKOLÍM LUBENCE a DĚTSKÝ DEN

Pochod v obvyklém termínu kolem 8. května měl už podruhé dvě varianty – normální výšlap vyznačenou trasou a variantu „Pivní maraton“. Start byl v obou případech u restaurace Včelín.

Zatímco účastníci 27. ročníku pochodu se pěkně prošli červeně vyznačenou trasou zhruba deset kilometrů, milovníci chmelového nápoje, tradičního moku našeho kraje, ochutnali na svém okruhu pět různých piv. Obě skupiny se pak sešly na společné posezení u rybníka, kde hrála hudba, opékaly se buřty, děti skákaly na nafukovacím hradě a všichni se mohli volně bavit či si vystřelit ze vzduchovky.

Foto: Tomáš Polena

Stejně zdařilou akcí plnou atrakcí, her a ukázek pak poslední květnovou sobotu byla oslava Mezinárodního dne dětí. Děti mohly nejprve soutěžit na skvěle připravených a atraktivních stanovištích kolem hřiště, za což moc děkujeme Mateřské škole Lubenec, která hry připravila. Během odpoledne se odehrály také ukázky výcviku psů, divadelní představení, program o prevenci proti úrazům a další besedy. Znovu hrála hudba a skvěle fungovala i občerstvení zajištěné panem Kadlecem. Na závěr samozřejmě nechyběla ani oblíbená pěna.

Jana Michalcová

Foto: Jana Michalčová

Nalezená Boží muka ve starém rybníce v Lubenci

Rekonstrukce starého rybníka je pro místní zajímavá věc, a tak se chodí dívat, jak práce postupně pokračují. Při jedné takové prohlídce pan Roman Wirth objevil v bahně na dně rybníka zajímavý velký kámen. Při bližším náhledu se nám tento kámen jeví jako stará Boží muka. Stavitel p. Šilhánek jej nechal ze dna rybníka vyzdvihnout. S panem starostou je domluveno, že by se Boží muka nechala v budoucnu opravit a vytvořilo by se pěkné místo u hráze rybníka, kam by se opravená stéla mohla usadit. Nevíme, jak se v rybníce octnul, ale mohlo by se teoreticky jednat o Boží muka, která zmizela mezi válkami ze zadní cesty vedoucí od autobusových zastávek na Karlovarské ulici k sušárně chmelu a mlýnu směrem na Libkovic.

Protože na kameni nejsou žádné indicie, řešíme, jak celý kámen pojmout, případně jaký obrázek vložit do prohlubně uprostřed kamene. Názory se různí. Jedna z variant je vytvořit modernější obrázek Matky Boží ustavičné pomoci. Mohli bychom tak dát vzniknout místu, kam by si každý, kdo by potřeboval pomoci, mohl kdykoli zajít a pokusit se poprosit o pomoc. Vnímáme takové místo jako potřebné v této složité době. Anebo máte někdo nějaký lepší nápad?

Jitka Kantová

Kino na kolečkách v Lubenci

Páteční podvečer 16. 6. nepatřil k těm nejteplejším, přesto se přes 140 lidí sešlo na hřišti, aby zhlédli českou komedii Bud' chlap! Atmosféra byla skvělá, uvolněná, letní. Také občerstvení super. Díky všem, co pomohli s organizací, především pak Petrovi Zukalovi a Jiřímu Křížovi. Určitě si to musíme někdy zopakovat.

(JaM)

Josef Palivec – básník, diplomat, hraničář a vězeň

V době první republiky přicházela do pohraničí z vnitrozemí řada Čechů – jednak to byli učitelé a učitelky národních škol, jednak zaměstnanci dráhy, pošty a četníci. Tyto pozice státních zaměstnanců byly totiž pro německé občany Československa zapovězené. Kromě nich se sem stěhovala řada lidí, kteří si kupovali části statků uvolněných pozemkovou reformou a začali hospodařit na bývalých šlechtických pozemcích. To byl případ manželů Josefa a Heleny Palivcových, kteří si koupili několik nemovitostí blízko Štědré na Žluticku, do statku na Hrádku za nimi na prázdniny jezdili Helenini bratři – Karel a Josef Čapkovi, aby tu na venkovském vzduchu a v krásné krajině psali a malovali. Palivcovi se věnovali mj. osvětové činnosti, pomáhali spoluzakládat národní školy, veřejné knihovny. Druhá světová válka přinesla fatální změny, po Mnichovu 1938 museli spolu s většinou československých občanů manželé pohraniční venkov opustit, vrátili se do Prahy, Josef Palivec byl vězněn Gestapem. Karel zemřel o Vánocích 1938, „unikl“ tím osudu staršího bratra, který celou válku protrpěl v koncentračním táboře, aby pak zemřel na samém jejím konci. Palivcovi se na Žluticko vrátili roku 1945, Josef Palivec se stal předsedou Místní správní komise v Prohoři. Oba se znovu

vrhli do osvětové činnosti i hospodaření. Ale už nic nebylo jako dřív. V prosinci 1949 byl Josef zatčen, následovala tvrdá vazba a soud, byl součástí tzv. procesu se skupinou Milady Horákové. Na jaře 1951 byl odsouzen na 20 let do vězení, bylo mu tehdy 65 roků a dle lékařských zpráv dochovaných v archivu byl velmi nemocný. Nemocná byla i jeho žena Helena (66 let), velmi těžce nesli, že nemohou být spolu. Helena usilovala o prezidentskou milost, oslovovala spoustu známých osobností, napsala Martě Gottwaldové. Trest byl nakonec snížen „jen“ na 10 let. Když byl nakonec propuštěn, zbývalo jim už velmi málo společného času. Podobných příběhů nacházíme v našem kraji mnoho. Lidé, kteří sem přišli s dobrou vůlí pomáhat a prospět, se nakonec stali obětí komunistického totalitního režimu. Obětovali majetek, svobodu, zdraví, často i život.

Neměli bychom na to zapomínat, 27. června si připomínáme Den památky obětí komunistického režimu, myslíme s úctou na ty, kteří čelili perzekuci a nepřestali ctít svobodu.

Marcela Svejková

27	Jak byste napravil škodu, kterou jste společností způsobila?	děti pracovat literárně, nic jiného nemohu
28	Jaké nemáte Vám vznikají odnoženin? (rodinné, politické a pod.)	Nemohu být napomenut na ženu, která je 66 let, a je od nás odtržena, pracuje, ale papír a tužka na psaní nemá. To je důvod, proč jsem se rozhodl pro její život.
29	Jakémi porušením se chcete znovu zapřítomnit z trestu?	literature

Potvrzuji svým podpisem, že údaje, které jsem uvedl(a) v dotazníku jsou pravdivé.

V Mirov 9. 2. 1952 1952 *Palivec Josef*
(Vlastnoručný podpis)

(Zdroj obrázků – vězeňský spis Josefa Palivce uložený v Národním archivu v Praze)

Rodina Schmidova a Nemajovských v Lubenci

Na samotném konci zdejšího hřbitova se nachází hrobka rodiny Schmidů, která za nechala výraznou stopu v historii Lubence.

Josef Schmid (*1830 Mašťov - +1912 Lubenec), představitel této rodiny žil od své svatby s Mathildou Wolfovou v Manětíně, kde si otevřel obchod se smíšeným zbožím. Nedlouho poté se stal poštmistrem

a starostou městečka Manětín. Roku 1876 přenechal místo poštmitra svému synovi a sám odešel do Lubence, kde byl poštmistrem až do své penze roku 1908 (sloužil 45 let) a později byl zvolen i starostou obce. Zemřel v Lubenci 5. ledna 1912 a je zde pochován na hřbitově. Se svou manželkou měl 7 dětí, z nichž 5 mělo něco společného s poštou:

- 1) Josef (*1854 Manětín) byl dlouholetým poštmistrem v Manětíně.
- 2) Matilda (*1855 Manětín) se provdala za tehdejšího berního úředníka ve Žluticích Františka Nemajovského.
- 3) Albine (*1865 Manětín – +1917 Praha) nejmladší z dcer se provdala r. 1890 za Karla Demla, „poštovního koncipienta u k. k. ředitelství pošt a telegrafu pro Čechy v Praze“ a později ředitele jednoho z oddělení ředitelství pošt v Praze. Svědkem jí byl manžel její sestry Fr. Nemajovský, kontrolor královského daňového úřadu v Humpolci. Zemřela v červnu 1917 v hlavním městě, ale je pochována zde na hřbitově. Její syn Ferdinand Deml byl redaktorem novin Deutsche Zeitung Bohemia (1931-38) a jako zapřísáhlý antifašista musel opustit na jaře 1939 republiku. Během druhé světové války sloužil v československé armádě v Agde ve Francii(1) a později v Anglii. Po válce působil na ministerstvu informací, následně jako zaměstnanec ČTK v Německu, odkud se v 50. letech nevrátil do republiky. Již v Německu pracoval pro československou rozvědku(2), ale také pro Americký fond pro obnovu Československa, jako tzv. dvojitý agent. Na sklonku života se živil také jako překladatel. Zemřel roku 1974 v Bonnu.
- 4) Anton (*1858 Manětín – +1916 Lubenec) poštmistrem nejprve v Kryrech. Roku 1908 nahradil ve funkci poštmitra v Lubenci svého otce a sloužil zde až do své náhlé smrti 13. prosince 1916. Od léta 1912 až do své smrti byl také zdejším starostou. Jeho syn Anton Wenzl pracoval za první republiky také na zdejší poště, o čemž mluví svědectví v novinách, které jej osočuje, že neumí pořádně česky a poštmistrová mu musí napovídat. Je to rozporuplná osobnost tohoto rodu. Většina Schmidů se považovala, když ne za Čechy národností, tak alespoň ve smyslu místa narození anebo to byli typičtí rakouští úředníci. Navíc v takové funkci byla znalost češtiny podmínkou. Za 2. světové války byl příslušníkem jednotek SS.
- 5) Alfred (*1863 Manětín – +1943 Vídeň) udělal z celé rodiny největší kariéru. Byl zaměstnán jako poštovní asistent v Praze u ředitelství pošt na Vinohradech, odkud byl přeložen do Vídně (1891). Zde působil na ředitelství pošt v různých funkcích (např. byl členem rady Poštov-

ního zaopatřujícího fondu). Poté, co byl v roce 1909 přijat na slavnostní audienci samotným císařem (ještě ve funkci vrchního poštovního rady), dostala jeho kariéra obrovský impulz. Již na začátku roku 1913 se stává ministerským radou na ministerstvu obchodu. Od císaře obdržel za svou příkladnou službu Komandérský kříž Řádu Františka Josefa (r. 1916). Po 1. světové válce byl krátce ministerským radou při Generálním ředitelství pošt Rakouské republiky ve Vídni (1918-1923). Zemřel koncem června roku 1946 ve Vídni, kde je také pochován.

František Nemašovský (*1848 Pacov – +1926 Praha) začínal jako berní úředník ve Žluticích, poté následoval Humpolec, Nasavrky, až byl roku 1901 jmenován vrchním berním inspektorem u Zemského finančního ředitelství v Praze. Roku 1906 se stal císařským radou. V tomto vysokém úřadu setrval až do své penze. Se svojí manželkou Matildou Schmidovou měl 5 dcer a syna:

1) Matilda Nemašovská (*1878 Žlutice) začínala jako úřednice pošty v Praze, odkud 17. září 1917 přišla do Lubence jako poštovní adjunkt (po smrti svého strýce Antona Schmida). Již následující rok je jmenována poštmistrovou a od roku 1920 vrchní poštmistrovou v Lubenci. Po rozpadu Rakousko-Uherska a vyhlášení tzv. Deutsch Böhmen, zabránila převzetí poštovního úřadu vzbouřenci, tak jako se stalo ve většině okolních obcí. Byla společně s Dr. Přecechtělem z Drahonice jednou z vedoucích postav zdejší české menšiny, organizátorkou různých kulturních akcí, zejména na podporu českého obyvatelstva v tehdejší Žlutickém okrese a také členkou Sokola. Velice se zasloužila o různé sbírky pro chudé a zejména pro žáky české školy v Lubenci. Byla činná také v politice, kdy kandidovala za Národní demokracii ve volbách 1920, 1925, 1930. Do penze odešla v roce 1935. Ještě v dubnu 1939 svědčila s jejím následníkem ve funkci poštmistra v Lubenci, Bernardem Hornofem, ve prospěch češtví bývalé lubenecké židovské rodiny Bedřicha Glasera, která se snažila o získání trvalého bydliště v Protektorátu.

2) Hedvika (*1881 Žlutice) se provdala za stavebního inženýra Navrátila, pozdějšího technického radu pošt a telegrafů.

3) Anna (*1883 Lubenec) byla poslední z rodiny, která měla nějakou vazbu na poštu, byla poštmistrovou v Hostinném.

4) Jindřich (*1888 Hostinné) byl geometrem, ale zemřel na konci 1. světové války v nemocnici v Toblach.

poznámky:

(1) – kartotéka příslušníků čs. vojska, vuapraha.cz

(2) – Jitka Kryšpínová, biography.hiu.cas.cz

Jiří Kanta

Sokolové při budování hřiště. Třetí zleva Bernard Hornof, čtvrtá Matilda Nemajovská.

Úspěšný rok mladých hasičů

Sezónu 2022/2023 jsme začali velmi dobře. V okresní soutěži Závod požární všestrannosti v Nepomyšli se naše starší družstvo umístilo na 1. místě. V dorostu obsadila Eliška Kupčková rovněž 1. místo.

V soutěži Požární ochrana očima dětí se v literární kategorii umístila na 1. místě se svojí básničkou Kristýna Musilová a v kategorii prezentace se na 3. místě umístila Eliška Kupčková.

Za zmínku stojí uvést 3. místo starších žáků v závěrečném okresním závodě v Nepomyšli. Soutěž byla složena z disciplín: požární útok, útok CTIF, štafeta požárních dvojic, štafeta CTIF, štafeta 4x 60 m s překážkami.

Také v závěrečné dorostenecké soutěži v Telcích se za jednotlivce, každá ve své kategorii, umístily Simča Zatloukalová a Eliška Kupčková na 1. místech. V krajské soutěži v Meziboří holky zabodovaly a svými výkony si obě dobohly pro 1. místo a postup na MČR v požárním sportu, které se koná 3. 7. 2023 v Domažlicích.

Během této sezóny jsme se neúčastnili jen soutěží, ale také jsme dvě pořádali. V září jsme pro děti z Lubence uspořádali branný závod okolo rybníka. V měsíci březnu se v prostorách hasičárny uskutečnilo pro podbořanský okrsek plnění odznaků odbornosti.

Tereza Vopatová

Spartak Lubenec – stolní tenis

Jednotlivé soutěže oddílů stolního tenisu pro ročník 22 /23 byly ukončeny, účet vystaven a vyrovnán. Je čas na zhodnocení toho, co se povedlo, co ne, na co se zaměřit, co zlepšit a hlavně na přípravu na další sezonu. A tak je to u všech dlouhodobých soutěží hraných v rytmu podzim – jaro. Jedna končí – další začíná.

Podstatná a důležitá je skutečnost, že chceme pokračovat, že jsou hráči, zázemí, technické vybavení, úspěšná historie, podpora obce. Zkrátka základy jsou pevné a je na čem stavět.

1. Spartak Lubenec C – přihlášení do soutěže okresního přeboru druhé třídy: RSST Louny, OP2
 - Počet přihlášených družstev v soutěži: 11
 - Postupující do OP1: +1
 - Sestupující - 0
 - Statistika: 6 x výhra, 3 x remiza, 11 x prohra
 - Spartak Lubenec C se celkově umístil na 8 pozici.

Klub C se od začátku soutěže potýkal s marodkou hráčů, což bylo nečekané a neplánované. Ale bylo třeba vydržet a snažit se hrát a vycházet z reálných možností. Postupně se do týmu zapracovali noví hráči - Jiří Kříž, Zbyněk Polák, Libor Šmíd - a jejich hlavním cílem bylo projít soutěží, získat zkušenosti, zjistit vlastní možnosti. Tento klub má herně na vyšší posty a také před soutěží jednoznačně dostane vyšší cíle. Hráčská základna se stabilizovala a vytvořilo se zdravé konkurenční prostředí.

2. Spartak Lubenec B – přihlášení do soutěže krajského přeboru: KSST Ústecký, přebor II. třídy, skupina A

- Počet přihlášených družstev v soutěži: 12
- Postupující do KP1: +1
- Sestupující do OP1: - 3
- Statistika v základní části: 6 x výhra, 3 x remiza, 13 x prohra
- V baráži o udržení se v soutěži: 2 x prohra
- Spartak Lubenec B se celkově umístil na 10. pozici

Klub B měl původně plán nastaven na vyšší tabulkové pozice, ale celkově se nevyhnul baráži – tedy musel absolvovat přímý boj o uchování se v soutěži. ALE! Není třeba se s výsledkem nějak trápit a drásat nervy. Naopak je to výzva. Je zde znát odhodlání. Tedy žádné truchlohry se nepřipouští – jedeme dál.

3. Spartak Lubenec A – KSST Ústecký, přebor I. třídy.

- Počet přihlášených družstev v soutěži: 12
- Postupující do Divize muži: +2
- Sestupující do KPII - 3
- Statistika v základní části: 7 x výhra, 2 x remiza, 13 x prohra
- Spartak Lubenec A se celkově umístil na 9. pozici a zajistil si tak právo účasti v soutěži KP1 i pro příští herní sezonu.

Klub A reprezentuje náš herně nejvyšší level, hráči jsou zkušení, umí se postavit obtížím této vysoké soutěže. V letošním ročníku měli před sebou složitý úkol – obhájit účast při skutečnosti, že reálně mohla spadnout do nižší soutěže až 4 družstva. Podařilo se a i pro příští herní sezonu se tedy v Lubenci bude hrát KP1.

A otevíráme novou kapitolu! Ať se všem i nadále daří!

V Lubenci: 30. 05. 2023

Zpracoval: Luboš Kuttelwascher, Spartak Lubenec

Muzikálem Devítka na chmelu se rozloučili vycházející žáci se svými spolužáky a učiteli

NÁMĚT NA VÝLET DO DRAŽNĚ (u Plas)

Dražně jsme znali jako jednu z vesnic, přes kterou jsme roky jezdili do Plzně. Nikdy jsme tu nezastavili, stačilo nám dívat se na zajímavou krajinu z okýnek auta. Když jsme se dozvěděli o množství přírodních i kulturních památek a četli o životě neuvěřitelného vynálezce a konstruktéra Očenáška, chtěli jsme tato místa poznat podrobněji.

První zmínky o Dražni pocházejí z roku 1193, dodnes jsou patrné stopy po středověké návsi. Po příjezdu jsme náhodou zaparkovali vedle čp. 14, právě v tomto statku roku 1949 zemřel vynálezce a konstruktér Ludvík Očenášek, roku 1910 se tu narodil kněz Vojtěch Pešek, kterému za války Očenášek pašoval do Terezína potřebné. Kolem pomníku padlým z Velké války iniciovaného místními hasiči jsme se vydali cestou do kopce směrem k vesnici Bažantnice. Polní cestu lemují nedávno vysazené jabloně, na kraji pole začínají kvést vlčí máky, chrpy, heřmánek a kopretiny. Blížili jsme se k přírodní památce Osojno. Jedná se o chráněný původní dubo-habrový les, ve kterém se vyskytuje i řada nádherných buků a který má zajímavý bylinný podrost. Některé z habrů jsou téměř 40 metrů vysoké, nezadají si s buky, duby a olšemi. Z Osojna jsme šplhali lesní pěšinou do kopce přes Hůrku (576 m n. m.), les poskytuje příjemný chládek při horkých dnech. Za kopcem se krajina otevře, poutník náhle dohlédne až k Plasům, tamnímu klášteru ostatně mnohé polnosti, lesy a statky patřivaly.

Když dojdeme do Korýtky, malinké vsi z 15. století, zaujme nás řada staveb – vedle kapličky to jsou starobylé statky, bohužel na nich zanechalo stopy 20. století. Kousek cesty jdeme po cyklostezce Baroko II (č. 352), nedaleko za vsí z ní odbočíme na polní cestu vedoucí do Loman. V nich se nachází řada zajímavostí: barokní hospodářský dvůr obdélníkového tvaru, původní stavba patřící dnes dědicům Metternichovým. Je krásný, ale zchátralý. Asi nikde nenajdeme podobné Muzeum těžby borové smoly. Adolf Levý byl za první republiky posledním hajným knížete Metternicha, muzeum v hájovně vybudovala jeho vnučka. V muzeu se nacházejí i smírčí kříže a lesnické zajímavosti... V Lomanech nastoupíme na Naučnou stezku Ludvíka Očenáška, zapomenutého vynálezce (v rozpětí svých aktivit leckomu připomíná Járu Cimrmana) a statečného člověka. Absolvujeme její část, budeme míjet pozůstatky po těžbě kyzových břidlic, zejména kolem již zaniklé vsi Malenice. Zajímavostí je oranžové a růžové kaskádovitě jezírko napájené vodou vytékající z jedné ze štol. Kyzem se dříve nazýval minerál pyrit rozptýlený v místních břidlicích a obsahující síru a železo. Jeho rozkladem vznikají oxidy železa a kyselina sírová. Železné oxidy zbarvují vodu do červena a pokrývají dno jezírka, kyselina sírová pak způsobuje vysokou kyselost vody. Nedaleko jezírka stával domeček správce místních dolů – čp. 32 – shodou okolností byl postaven pro otce Ludvíka Očenáška. Sám Ludvík se tudy do konce života rád procházel, při svých pravidelných návratech z Prahy do rodného kraje.

My odtud lesem přes Chaloupky míříme zpět k autu, u autobusové zastávky odbočíme doprava a kus cesty musíme jít po silnici na Dražně, dřívější polní cesty se vytratily. Celkem okruh kolem Dražně měří 15 km.

Marcela a Jiří Svejkovských

Obec
Lubenec

vás zve na tradiční

VAVŘINECKOU POUŤ

Fotbalové hřiště Lubenec

5. - 6. srpna 2023

Sobota 5.8.

- 9:00 Fotbalový turnaj "O pohár starosty obce"
- 13:30 Zahájení Vavřínecké pouťe
- 13:30 Kralovanka - dechová hudba z Kralovic
- 15:00 Duo Kamélie
- 16:00 Pavel Callta
- 17:00 Vyhlášení vítěze soutěže o
nejchutnější Vavřínecký moučník
- 17:30 Perutě a Milan Peroutka
- 20:00 Zábava H3K

Soutěž o nejchutnější Vavřínecký moučník. Cena pro každého účastníka. Výběr vzorků 13-14 hod. O výherci rozhodnou návštěvníci poutě. Vyhlášení výsledků v 17 hodin.

Neděle 6.8.

- 9:00 Sportovní hasičský den
Na závěr pěna pro děti

Stánkový prodej

Pouťové atrakce

Bohatý doprovodný program

Občerstvení zajištěno

VSTUPNÉ ZDARMA